

Kraków, 15.10.2019 r.

PROTOKÓŁ

posiedzenia komisji habilitacyjnej, powołanej 4.06.2019 r. przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r., poz. 1789, w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. (Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, zwana dalej ustawą) w sprawie **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Ewy Zmudy w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo**

W dniu 15.10.2019 r. w Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie przy ul. Podchorążych 2 zebrała się Komisja Habilitacyjna w składzie: **prof. dr hab. Maria Wojtak**, UMCS (przewodnicząca Komisji), **dr hab. Mirosław Michalik**, UP (sekretarz Komisji), **prof. dr hab. Maria Biolik**, UWM (recenzent), **dr hab. Jolanta Migdał**, UAM (recenzent), **prof. dr hab. Elżbieta Rudnicka-Fira**, UP (recenzent), **dr hab. Dorota Kozaryn**, US (członek Komisji), **dr hab. Marceli Olma**, UP (członek Komisji).

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej otworzyła przewodnicząca Prof. Maria Wojtak, która przedstawiła sylwetkę Habilitantki oraz przypomniała zasady procedowania Komisji według stosownych przepisów prawnych. Przedmiotem szczegółowej dyskusji był autoreferat Dr Ewy Zmudy, trzy recenzje Jej dorobku naukowego oraz opracowane na piśmie opinie pozostałych członków Komisji. Tytułem wprowadzenia stwierdzono, że wszystkie recenzje sporządzone w tym przewodzie spełniają kryteria wskazane w Ustawie i że **wszystkie przedstawiają jednoznacznie pozytywną ocenę dorobku naukowego Habilitantki.**

Recenzenci dokonali charakterystyki dorobku Habilitantki w ujęciu ilościowym. Prof. Jolanta Migdał przytacza dane publikacyjne: „Na dorobek naukowy dr Ewy Zmudy po uzyskaniu stopnia doktora składają się dwie monografie (jedna jest zmienioną i poszerzoną wersją rozprawy doktorskiej) oraz 33 artykuły naukowe opublikowanych w czasopiśmie i pracach zbiorowych (w tym osiem we współautorstwie), 2 współautorskie artykuły recenzyjne (...). Do tego dochodzi współredakcja dziewięciu publikacji naukowych”. Dane te potwierdza Prof. Rudnicka-Fira, stwierdzając, iż „dorobek naukowo-badawczy Habilitantki

jest znaczny, a przy tym oryginalny”. W podobnym tonie piszą Opiniodawcy, Prof. Kozaryn oraz Prof. Olma.

Skupiając się na ujęciu jakościowym, Recenzenci i Opiniodawcy dużo miejsca poświęcili zakresowi naukowych zainteresowań Dr Zmudy. Prof. Biolik, patrząc szeroko, wspomina o teolingwistyce, lingwistyce kulturowej, socjolingwistyce, teologii, onomastyce. Trzy duże kręgi zainteresowań badawczych dr Zmudy wyodrębnia Prof. Migdał, stwierdzając: „Przedmiot zainteresowania Habilitantki (...) stanowi przede wszystkim język religijny (...). W tym nurcie badań mieszczą się też artykuły o charakterze teoretyczno-metodologicznym dotyczące teolingwistyki (...). Drugi, bardzo wyraźny nurt zainteresowań naukowych stanowią badania onomastyczne, wyraźnie jednak związane z pierwszym kręgiem działalności Habilitantki (...). Inny, zasługujący na uwagę, zakres badań podejmowanych przez dr Ewę Zmudę związany jest z logopedią i terapią małych dzieci”. Z kolei Prof. Rudnicka-Fira podkreśla zasługi Habilitantki na niwie onomastyki, języka religijnego, nazywania istot duchowych, analiz manuskryptów doby staropolskiej, historycznojęzykowych badań nad rękopiśmiennymi tekstami zakonnymi z doby średniopolskiej, monografii imion, chrematonimii, problemów frazeologicznych i paremiologicznych oraz lingwistyki stosowanej, tu głównie logopedii. Na szeroki zakres badawczy dr Zmudy zwracają również uwagę Opiniodawcy. Przykładowo Prof. Olma stwierdza: „Prowadzone przez E. Zmudę badania nad językiem religijnym (...) koncentrują się (...) na zagadnieniach nazewniczych, rozpatrują je na szerokim tle kulturowym uwzględniającym aspekty historycznojęzykowe, teologiczne, socjolingwistyczne oraz obyczajowe (...)”.

Ocena osiągnięcia naukowego

Wskazany przez Habilitantkę osiągnięciem stanowiącym podstawę dopuszczającą do wszczęcia postępowania habilitacyjnego jest monografia zatytułowana *Imiona zakonne karmelitanek bosych (od XVII do I. połowy XX wieku)* [ISBN: 978-83-8084-287-8]. Monografia została wydana w Wydawnictwie Naukowym Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie w 2019 roku i była wydawniczo zrecenzowana przez Profesor: Zofię Abramowicz i Halszkę Górny. Recenzenci i Opiniodawcy, wysoko oceniwszy monografię Dr Zmudy, uznali, że spełnia ona wymogi osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 30 października 2015 r. w sprawie kryteriów oceny

osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. z 10 XI 2015 r., poz. 1842).

Recenzenci oraz pozostali członkowie Komisji zgodnie przyznali, iż monografia jest dziełem przemyślanym, dobrze napisanym nienaganną polszczyzną, naukowo oryginalnym. Przykładowo Prof. Biolik stwierdza: „Zebrany materiał (...) ma charakter oryginalny, jego kartoteka zgromadzona w wyniku ekscerpcji materiałów drukowanych i archiwalnych jest wyczerpująca. Habilitantka w swoim osiągnięciu naukowym nawiązuje do najlepszych tradycji polskiej onomastyki, przedstawione analizy są rzetelne i wielopłaszczyznowe”. Z kolei Prof. Rudnicka-Fira podkreśla pracowitość dzieła: „powstała ona [monografia – M.M.] w wyniku żmudnych, wieloletnich badań (materiał obejmuje okres od XVII do 1. połowy XX wieku) – były to nie tylko kwerendy w archiwach klasztorów zakonów karmelitańskich, ale również w innych zakonach (m.in. w celach porównawczych), a ponadto wywiady z osobami zakonnymi oraz analiza źródeł teologicznych i wybranych rękopisów. Tak wielostronne podejście do badanego materiału onimicznego jest pomocne przy formułowaniu wielu tez i wniosków, wzbogaca niewątpliwie jego analizy, sytuując go w odpowiednim kontekście socjologicznym i powodując, że praca ma charakter interdyscyplinarny”. Natomiast Prof. Migdał dobitnie podkreśla, iż cel stawiany monografii „został w pełni i z sukcesem osiągnięty”. Podobna, ogólnie bardzo dobra ocena książki, wybrzmiewa z opinii pozostałych Członków komisji. Przykładowo Prof. Kozaryn wymienia aż 9 naukowych walorów monografii; m.in. dotyczą one kompletności zgromadzonego materiału, jasnego ukazania zależności procesów onimicznych i aspektów pozajęzykowych, przedstawienia tendencji imienniczych opisanych dla zakonu karmelitanek bosych, obfitej bibliografia, słownika imion karmelitanek oraz klarownego toku wywodu.

Patrzac bardziej szczegółowo, głównie zwracając uwagę na kwestie metodologiczne, prof. Rudnicka-Fira podkreśla trafność zastosowanej metody analizy obiektywno-dokumentacyjnej, wzbogaconej o ujęcie socjolingwistyczne (bardzo istotne w badaniach onomastycznych), a nawet *stricte* socjologiczne, wyraźnie korespondujących z podejściem teolingwistycznym. Dodatkowo Recenzentka chwali za zastosowanie w monografii metody ilościowej oraz pogładowość wywodu. Oceniając kwestie metodologiczne, Prof. Biolik docenia umiejętność wiązania przez Habilitantkę „wieloznaczności i wielomotywyjności antroponimów z teologią i teolingwistyką oraz wykorzystanie w metodologii założeń językoznawstwa kulturowego i wprowadzenie elementów statystyki”, zaś Prof. Migdał uznaje za celowe skupienie się Autorki na opisie dokumentacyjnym (rejestracja statystyczna zasobu)

oraz na analizie diachronicznej onimów tudzież na opisie genezy i motywacji imion. Także Opiniodawcy nie pomijają dojrzałości metodologicznej Habilitantki. Na przykład Prof. Kozaryn, dostrzegając walory interdyscyplinarnego ujęcia złożonego problemu, widzi „otwarcie się [Autorki – M.M.] na metody nie tylko antroponomastyki, ale także socjolingwistyki, teolingwistyki, lingwistyki kulturowej, semantyki i językoznawstwa diachronicznego”.

Recenzentki zwracają w swych opiniach również uwagę na naukowy rozmach Autorki. Przykładowo Prof. Biolik podaje: „Praca otwiera nowe perspektywy badawcze w zakresie onomastyki kulturowej oraz wzbogaca polską literaturę antroponimiczną”, a Prof. Rudnicka-Fira w konkluzji pisze: „zaprezentowane wyniki badań ze względu na swój interdyscyplinarny charakter, ciekawą metodologię mogą służyć jako podstawa i punkt odniesienia w badaniach nie tylko językoznawczych, onomastycznych, ale również mogą być przydatne socjologom i teologom”. Ponadto Recenzentki oraz Opiniodawcy zwracają uwagę na pieczołowitość bibliograficzną (por. np. sąd Prof. Biolik o reprezentatywnej i bogatej literaturze przedmiotu), pisarską swadę Habilitantki (por. np. stwierdzenie Prof. Migdał o stylu Autorki, dzięki któremu książkę „czyta się (...) jak pasjonującą powieść o zakonnych karmelitańskich imionach”) czy na trafność tematyki pracy (por. np. opinia Prof. Rudnickiej-Firy o wypełnieniu luki w polskiej antroponimii niedotykającej dotychczas na taką skalę problematyki imiennictwa zakonnego).

Oczywiście w przedłożonych Komisji recenzjach zdarzają się również uwagi krytyczne na temat monografii. Są one jednak rzadkie i dotyczą bardzo szczegółowych faktów. Przykładowo Prof. Migdał zauważała pomyłkę w zakresie dystrybucji pojęć „święta”/”błogosławiona” w kontekście Jolanty – księżnej kaliskiej i wielkopolskiej, zaś Prof. Rudnicka-Fira dostrzegła niekonsekwencję w interpretacji mechanizmów słowotwórczych w kilku derywatach.

Reasumując: mimo kilku (dosłownie dwóch) krytycznych uwag fragmenty recenzji i opinii dotyczące oceny osiągnięcia stanowiącego podstawę dopuszczającą do wszczęcia postępowania habilitacyjnego są jednoznacznie pozytywne. Prof. Biolik konkluduje: „Osiągnięcie naukowe Pani dr Ewy Zmudy (...) spełnia ustawowy wymóg >>znacznego wkładu autora w rozwój językoznawstwa<<. Habilitantka udowodniła w nim swoją dojrzałość naukową oraz umiejętność analizy trudnego materiału onimicznego w kontekście kulturowym, semantycznym i strukturalno-gramatycznym (...)”. Prof. Migdał jednoznacznie podkreśla, iż: „nie ulega wątpliwości, że monografia *Imiona zakonne karmelitanek bosych (od*

XVII do pierwszej połowy XX w.) jako dużej miary osiągnięcie badawcze spełnia warunki podstawy przewodu habilitacyjnego”. Ocenę Prof. Rudnickiej-Firy zawrzeć można w wyrażonym przez nią stwierdzeniu, iż, „przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe dr Ewy Zmudy – monografia pt. *Imiona zakonne karmelitanek bosych (od XVII do 1. połowy XX w.)*, zasługuje na pozytywną ocenę i zgodnie z wymaganiami ustawowymi (art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r.) spełnia wymóg >>znacznego wkładu autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej<<. Oceniana monografia wnosi istotny wkład w rozwój polskiego językoznawstwa – onomastyki, proponując interdyscyplinarne spojrzenie na nazewnictwo zakonne i uzupełniając luki w polskiej antroponimii”. W takim samym tonie wypowiadają się Opiniodawcy. Np. Prof. Kozaryn podsumowuje: „jej rozprawa wnosi istotny wkład w rozwój językoznawstwa”.

Inne formy i przejawy aktywności naukowej

Recenzenci oraz członkowie Komisji podkreślają z uznaniem aktywność Dr Zmudy jako Autorki studiów i artykułów naukowych, redaktorki prac zbiorowych oraz referentki podczas wielu konferencji. Przykładowo Prof. Biolik stwierdza, iż „dorobek naukowy Habilitantki, poza przedstawionym powyżej osiągnięciem naukowym, koncentruje się wokół zagadnień badawczych: nawiązujących tematycznie do osiągnięcia naukowego, związanych z językiem religijnym, analiz zakonnych tekstów rękopiśmiennych doby średniopolskiej, logopedii i terapii mowy oraz innych problemów badawczych”. Z kolei Prof. Migdał, doceniając wartość naukową artykułów Habilitantki, np. ważnego tekstu opublikowanego w 2017 roku w „Poradniku Językowym”, zatytułowanego *Stare czy nowe podejście badawcze? Teolingwistyka – zarys teorii i perspektywy badań*, zwraca uwagę na jej wielką erudycję „oraz znakomite cechy warsztatu naukowego”. Stwierdza również, kładąc nacisk na aktywność konferencyjną, iż „dr Ewa Zmuda bierze aktywny udział w życiu naukowym w Polsce i za granicą – po doktoracie uczestniczyła z referatami w 8 konferencjach międzynarodowych (w tym 3 zagranicznych) i 8 ogólnopolskich. W tym czasie była współorganizatorką pięciu konferencji naukowych”. Natomiast Prof. Rudnicka-Fira, charakteryzując inne formy i przejawy aktywności naukowej Kandydatki do samodzielności naukowej, pisze m.in. o pierwszej monografii pt. *Nominacje istot duchowych w pismach wybranych mistyków. Studium teolingwistyczne*, wydanej w 2012 r., a wpisującej się w obszar wiedzy związany z nazywaniem istot duchowych. Ponadto wspomina o 10 artykułach zawierających analizy zakonnych manuskryptów, zwraca uwagę na prace z pogranicza językoznawstwa i teologii

podejmujące problematykę języka biblijnego oraz – co oczywiste – teksty onomastyczne (tu: badania nad imiennictwem zakonnym, monografie imion, chrematonimia). Recenzentka nie pomija także prac dotyczących frazeologii i logopedii. Natomiast Opiniodawczyni, Prof. Kozaryn, oceniając inne formy aktywności naukowej wybiera ujęcie ilościowe, stwierdzając, iż Habilitantka „jest autorką (...) 38 artykułów naukowych, z czego 11 we współautorstwie”. Nieco inaczej, choć w podobnym tonie, wypowiedział się Prof. Olma: „Obie monografie książkowe Habilitantki (...) oraz ponad 30 opublikowanych artykułów naukowych dowodzą doskonałego opanowania przez Autorkę metod współczesnej lingwistyki, dojrzałości badawczej i, co zasługuje na szczególne uznanie, znacznej wprawy i swobody w zakresie ekscerpcji atrakcyjnych poznawczo materiałów źródłowych”.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Działalność dydaktyczna Habilitantki została również wysoko oceniona przez recenzentów. Prof. Migdał, patrząc szeroko na ten wymiar pracy naukowca, stwierdza: „o zaangażowaniu Habilitantki w działalność dydaktyczną świadczy różnorodność prowadzonych przez nią zajęć: wykładów, konwersatoriów i ćwiczeń, co warto podkreślić – prowadzonych na różnych kierunkach i typach studiów, na studiach podyplomowych i na różnych uczelniach (Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Akademia Ignatianum, Wyższe Seminarium Duchowne W Krakowie)”. Natomiast Prof. Biolik podkreśla, iż „Pani Dr Ewa Zmuda posiada duże doświadczenie dydaktyczne, jest nauczycielem akademickim z długoletnią praktyką”. W podobnym tonie pisze trzecia Recenzentka, Prof. Rudnicka-Fira, zwracając dodatkowo uwagę na fakt, iż początki akademickiej aktywności dydaktycznej Habilitantki sięgają 2008 r. Wszystkie Recenzentki i Opiniodawca (Prof. Olma) zwracają uwagę na pełnienie przez Dr Zmudę funkcji promotora pomocniczego pracy doktorskiej, której promotorem był prof. Jan Ożdżyński, a której obrona odbyła się w 2019 r. Dysertacja miała charakter lingwistyczno-logopedyczny.

W wymiarze organizacyjnym – co również podkreślają Recenzentki – przykuwa uwagę aktywność Dr Zmudy w zakresie:

1. Pełnienia funkcję opiekuna roku na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w Instytucie Filologii Polskiej UP.

2. Prowadzenia kursów języka polskiego ze studentami pochodzącymi z różnych krajów.
3. Sprawowania opieki nad sekcją językoznawczą Studenckiego Koła Naukowego Polonistów w Instytucie Filologii Polskiej UP.
4. Brania udziału w pracach komitetów redakcyjnych i radach naukowych czasopism: „Edukacji Elementarnej w Teorii i Praktyce”, wydawanego przez Akademię Ignatianum, oraz „Studia Linguistica”, wydawanego przez Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie.
5. Członkostwa w Kole Współpracowników Zespołu Języka Religijnego organu Rady Języka Polskiego przy Prezydium PAN oraz w Towarzystwie Miłośników Języka Polskiego.
6. Publikowania artykułów popularnonaukowych z zakresu teolingwistyki i religii, a także współpracowywania podręczników do religii dla szkoły podstawowej.

Aktywności te świadczą wprost o zaufaniu środowiska akademickiego do Habilitantki.

Konkluzje

Wszystkie recenzje kończą się jednoznacznie pozytywną konkluzją. Prof. Biolik sumuje: „Pani dr Ewa Zmuda spełniła wszystkie, możliwe do spełnienia w naukach humanistycznych, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego”. Prof. Migdał podkreśla w konkluzji, że „Habilitantka spełnia wszelkie ustawowe wymogi do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego, swoją monografią wnosi znaczny wkład w rozwój językoznawstwa, zwłaszcza onomastyki i teolingwistyki oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową”. Prof. Rudnicka-Fira stwierdza natomiast jednoznacznie, iż dr Zmuda „osiągnęła już faktyczną samodzielność naukową i spełnia wymagania stawiane ustawowo w procesie habilitacyjnym. Jej bogaty dorobek naukowy, nośny merytorycznie, stanowi istotny wkład w rozwój polskiego językoznawstwa”. W tym samym tonie wypowiadają się członkowie Komisji: Prof. Kozaryn oraz Prof. Olma. Tym samym **wszystkie recenzje kończą się wnioskiem o nadanie dr Ewie Zmudzie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dziedzinie językoznawstwo.**

W czasie dyskusji nie sformułowano dodatkowych opinii, deklarując podtrzymanie ocen zawartych w recenzjach i pisemnych wypowiedziach członków opiniodawców.

Kolejnym punktem posiedzenia Komisji było głosowanie w trybie jawnym nad uchwałą Komisji, zawierającą opinię w sprawie nadania Dr Ewie Zmudzie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

Wyniki głosowania: 7 głosów „za”, 0 głosów „przeciw” i 0 głosów wstrzymujących się.

Tym samym Komisja podjęła uchwałę, w której wyraża jednoznacznie pozytywną opinię w sprawie nadania Dr Ewie Zmudzie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

Po podjęciu przez Komisję wyżej wspomnianej uchwały posiedzenie zakończono.

Przewodnicząca Komisji: prof. dr hab. Maria Wojtak.....*dr - Wojtak*
Sekretarz Komisji: dr hab. Mirosław Michalik.....*M. Michalik*
Recenzent: prof. dr hab. Maria Biolik.....*Maria Biolik*
Recenzent: dr hab. Jolanta Migdał.....*Jolanta Migdał*
Recenzent: prof. dr hab. Elżbieta Rudnicka-Fira.....*Elżbieta Rudnicka - Fira*
Członek Komisji: dr hab. Dorota Kozaryn.....*Dorota Kozaryn*
Członek Komisji: dr hab. Marcei Olma.....*Marcei Olma*

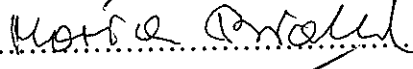
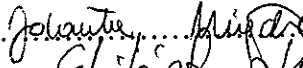
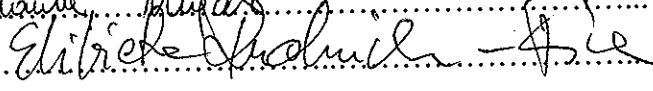
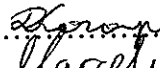

Kraków, 15.10.2019 r.

UCHWAŁA

komisji habilitacyjnej, powołanej 4.06.2019 r. przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r., poz. 1789, w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. (Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, zwana dalej ustawą) w sprawie **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Ewy Zmudy w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo**

Komisja, działając zgodnie z ww. przepisami; na posiedzeniu w dniu 15 października 2019 roku, w którym uczestniczyło 7 członków Komisji, opierając się na opiniach recenzentów i członków Komisji, uznała w wyniku przeprowadzonej i utrwalonej w protokole dyskusji, że przedstawiona przez dr Ewę Zmudę praca będąca osiągnięciem naukowym uzyskanym po otrzymaniu stopnia doktora, a więc monografia autorska pt. *Imiona zakonne karmelitanek bosych (od XVII do I. połowy XX wieku)*, jak również opisana w autoreferacie aktywność naukowa po otrzymaniu stopnia doktora, ma charakter wskazanego w Ustawie znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej (językoznawstwa) oraz istotnej aktywności naukowej.

W głosowaniu jawnym (z wynikiem 7 głosów „za”, braku głosów „przeciw” i głosów wstrzymujących się) Komisja podjęła uchwałę, w której wyraża **jednoznacznie pozytywną opinię w sprawie nadania Pani Doktor Ewie Zmudzie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.**

Przewodnicząca Komisji: prof. dr hab. Maria Wojtak.....
Sekretarz Komisji: dr hab. Mirosław Michalik.....
Recenzent: prof. dr hab. Maria Biolik.....
Recenzent: dr hab. Jolanta Migdał.....
Recenzent: prof. dr hab. Elżbieta Rudnicka-Fira.....
Członek Komisji: dr hab. Dorota Kozaryn.....
Członek Komisji: dr hab. Marcei Olma.....

Uzasadnienie

Komisja stwierdza, że Dr Ewa Zmuda spełnia wszystkie ustawowe wymagania stawiane habilitantom zarówno ze względu na szeroki zakres badań, obejmujących kilka subdyscyplin językoznawczych, jak i na poziom naukowy opracowań oraz ich liczbę.

Swymi rozprawami i monografią, zgłoszoną jako główne osiągnięcie badawcze po uzyskaniu stopnia doktora, Habilitantka wypełnia lukę w badaniach onomastycznych i teolingwistycznych, przedstawiając analizy oryginalnego, skrupulatnie zebranego i wszechstronnie opracowanego materiału onimicznego, jakim są imiona zakonne. Komisja docenia metodologiczne nowatorstwo monografii, w ramach której Autorka łączy lingwistyczną analizę onimów z teolingwistyczną i socjolingwistyczną ich interpretacją. Wysoko zatem Komisja ocenia, zgodnie z sugestią Prof. M. Biolik, umiejętność wiązania „wieloznaczności i wielomotywacyjności antroponimów z teologią i teolingwistyką oraz wykorzystanie w metodologii założeń językoznawstwa kulturowego i wprowadzenie elementów statystyki”.

Z wysoką oceną Komisji spotkała się też aktywność naukowa Habilitantki, która uczestniczyła w licznych konferencjach naukowych, opublikowała kilkadziesiąt artykułów i rozpraw (oraz dwie monografie), ma w swym dorobku także prace redakcyjne i recenzje. Uznanie Komisji budzi nie tylko ilościowa strona owej aktywności, lecz także jej merytoryczny poziom.

Bogata i różnorodna działalność dydaktyczna Habilitantki oraz prace na rzecz społeczności akademickiej Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie, a także inne formy aktywności, znamionujące dobrego nauczyciela akademickiego, dopełniają wysoce pozytywnego wizerunku Dr Ewy Zmudy jako Osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Komisja nie ma wątpliwości, że na stopień ów Habilitantka w pełni zasługuje.